

paa Finanslovsforslaget. Samtidig er der paa Finansloven opført en Sum til Leje af en Kirke, og naar de fik de 18,000 Kr. til en Kirke, vilde denne Lejesum falde bort. Det bliver altsaa i Virkeligheden meget lidt, der spares ved at nægte de døvstumme denne Bevilling til en særlig Kirke for dem. Det er imidlertid en Sag, jeg ikke kan kalde paatrængende nødvendig, og naar Finansudvalget mener, at der ikke er nogen Grund til at vise de døvstumme en saadan Imødekommen og mener, at de maa hjælpe sig med at leje en Kirke og altsaa ikke kan komme til Guds-tjeneste paa samme Tid, som andre Folk komme i Kirke, er det jo noget, man maa finde sig i, og jeg skal derfor ikke tale videre derom.

Det ærede Medlem for Maribo (Ole Olsen) har stillet et Forslag om at forhøje Bevillingen til Maribo Stiftsmuseum. De ere ganske yst daarligt stillede dernede i Maribo, fordi dette Museum nu er blevet saa daarligt paa Grund af Svamp og andre Elendigheder, men det er dog betænkeligt at lægge hele Bekostningen over paa Statskassen. Jeg har ment, at man maatte kræve noget Tilskud fra privat Side dernede, ligesom sket er, den Gang dette Stiftsmuseum blev opført. Der er jo fra Statskassens Side ydet, som ogsaa det ærede Medlem omtalte, 23,000 Kr. til Opførelsen, og der er derfor, synes mig, ikke rigtig Ræson i nu at lade Statskassen yde omtrent alt, hvad det koster at faa Museet gjort i Stand. Jeg har foreslaaet 4,000 Kr. Muligvis kunde Staten nok yde noget mere, men saa maatte man, forinden man gik videre, kræve, at de private virkelig maatte til og tilbøde et Beløb, som der dog var nogenlunde Rimelighed i. Jeg er meget betænkelig ved at gaa til den Udvej, som man dernede fra ønsker, at de 2,000 Kr., de faa til Kunstværker aarlig, skulde anvendes til at gøre Museet i Stand, thi saa vilde man i en Del Aar slet ingen Ting anskaffe til Museet, og det betragter jeg som noget nær det allerværste, at man anvendte de Midler, man har, til at holde Bygningen paa Fode og ikke til at købe Museumsgenstande for. Thi en Museumsbygning uden Forøgelse af Museumsgenstande er mig en daarlig Ting. Det vilde jeg nødig gaa ind paa. Men jeg kunde godt tænke mig, at man kunde strække sig noget videre end til de 4,000 Kr., der her ere foreslaaede, hvis man fik nogen Sikkerhed for, at man fra privat Side dernede skaffede noget til Veje for at faa Bygningen gjort i Stand. Saa længe

jeg slet ingen Sikkerhed kan faa i den Henseende, er jeg meget betænkelig ved at gaa videre, end her er foreslaaet.

Dermed mener jeg at have omtalt de Ændringsforslag, hvor der har været nogen Meningsforskel, større eller mindre. Jeg finder ikke paa nærværende Tidspunkt Grund til at omtale andre af Ændringsforslagene. Den ærede Ordfører omtalte endnu to Ting. Den ene var Tilskuddet til Zoologia Danica, saa vidt jeg erindrer. Jeg skal derom blot sige, at det Tilskud, der nu foreslaas, i Virkeligheden kun er en Genbevilling af Penge, der tidligere er bevilget til at gøre Fiskegruppen færdig, tror jeg, det er. I saa Henseende kan det ærede Udvalg være ganske roligt. Her er endnu ikke foreslaaet noget ud over, hvad der var Forudsætningen for nogle Aar siden, da vi forhandlede om Bevillingens Afslutning. Det andet Forhold, den ærede Ordfører omtalte, var Tilskuddet til Samfundet for vanføre og lemlæstede og Hjæmet for vanføre. Han behøvede, at Udvalget vilde overveje disse Bevillinger mellem 2den og 3die Behandling, og da det er Tilfældet, skal jeg ikke udtale mig om det her i Dag. Men jeg tror, at de Betænkeligheder, som Udvalget har over for disse Bevillinger, grunder sig paa en Misforstaaelse. Jeg har i Pressen set adskillige Anker over for disse Institutioner, Anker af meget ubetydelig Art, og ved nærmere Forespørgsel har det ogsaa vist sig, at disse Anker ikke have noget paa sig. Imidlertid, jeg er villig til at forhandle mellem 2den og 3die Behandling med Udvalget, hvis det er noget i den Retning, man har i Sinde at drage frem, og jeg er ogsaa villig til at tage Sagen frem til offentlig Behandling her i Folketinget, hvis man ønsker det. Jeg tror i Virkeligheden ikke, der er noget at indvende med nogen som helst Begrundelse over for de Bevillinger, der her ydes til de vanføre.

K. Pedersen: Under Nr. 55 paa Udvalgets Liste er der af Ministeren foreslaaet en Anmærkning, som gaar ud paa, at for de Lærere og Lærerinder, som have tjent ved en Biskole, Forskole eller Pogeskole, og disse Skoler i Henhold til Lov af 24de Marts 1899 ere gaaede over til at blive Skoler med fast ansatte Lærere, skal Tjenestetiden for disse Skoler medtages med Halvdelen over i den ny Ansættelse. Jeg er meget glad over denne Anmærkning, saa meget mere som jeg paa et tidligere Tidspunkt har gjort opmærksom paa Manglerne ved den tid-